

29 Ιουλίου, 1994

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 953/92)

-
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Σχέδια Υπηρεσίας — Φύση και κατάρτιση υπό τον περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμο του 1969, (Ν. 10/69) — Ανάγκη δημοσίευσης — Άρθρα 24(1) και 76(3) του Νόμου και πορίσματα της Χ' Παύλου v. Α.Η.Κ. — Εν όψει της ειδικής ρύθμισης του Άρθρου 24(1) ο όρος "Κανονισμός" στο Άρθρο 76 δεν καλύπτει και τα σχέδια υπηρεσίας. 5
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Προαγωγές εν όψει αφυπηρέτησης των προαχθέντων — Η αρχή της Μιλτιάδους v. Δημοκρατίας — Υιοθέτησή της στην κριθείσα περίπτωση — Η δυνατότητα άσκησης των νέων καθηκόντων από τον προαχθέντα για λίγες μέρες είναι αμελητέας σημασίας — Η προαγωγή δεν αποτελεί αμοιβή. 10
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Φύση και σκοπός της συνέντευξης — Η σημασία της κατ' ανάγκη ανάγεται στο μέλλον — Υποψήφιος δεν δύναται να επικρατήσει στη συνέντευξη χωρίς να υπάρχει ουσιαστικά δυνατότητα άσκησης των καθηκόντων της νέας θέσης από αυτόν λόγω επικείμενης αφυπηρέτησης. 15
- Διοικητικό Δίκαιο — Αρχή της καλής πίστης — Αφορά τη διοίκηση αλλά και τον πολίτη — Απορριπτέα η διεκδίκηση θέσης τα καθήκοντα της οποίας είναι άλλα από εκείνα για τα οποία εξασφαλίστηκε παράταση υπηρεσίας μετά την αφυπηρέτηση. 20

Με τη προσφυγή προσβλήθηκε η προαγωγή, δύο μόνο ενδιαφερομένων μερών, στη θέση πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης (Μέση Γενική Εκπαίδευση) παρόλο που προβλήθηκαν λόγοι ακυρότητας εναντίον της προσβαλλόμενης πράξης στο σύνολό της.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Το Άρθρο 24(1) του Περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου (Ν.10/69) ρυθμίζει ειδικά τον καταρτισμό σχεδίων υπηρεσίας. Αποδίδει την εξουσία στο Υπουργικό Συμβούλιο χωρίς να απαιτεί κατάθεσή τους στη Βουλή των Αντιπροσώπων για έγκριση ή δημοσίευση. Εναπόκειται στο Υπουργικό Συμβούλιο να αποφασίσει αν το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης θα δημοσιευθεί ή όχι. Το Άρθρο 76(3) του Νόμου αναφέρεται σε κατάθεση στη Βουλή των Αντιπροσώπων και δημοσίευση Κανονισμών που γίνονται "επί τη βάση του παρόντος άρθρου". Το σχέδιο υπηρεσίας, ανεξάρτητα από τη φύση του όπως αυτή προσδιορίστηκε από τη νομολογία, και αυτό υπό την αίρεση ως προς το συζητούμενο ζήτημα της ανάλυσης που συνοδεύει αυτό τον προσδιορισμό, έχει το δικό του όνομα. Η ειδική ρύθμιση του Άρθρου 24(1) οδηγεί στο συμπέρασμα πως ο όρος "Κανονισμός" στο Άρθρο 76 δεν καλύπτει και τα σχέδια υπηρεσίας. Αν ήταν αυτή η πρόθεση του νομοθέτη θα τα έκαμνε ρητά όπως έγινε στην περίπτωση των Άρθρων 27(1) και 87(3) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου 1990 (Ν.1/90), τα οποία διαφοροποίησαν την αντίστοιχη ρύθμιση του Νόμου 33/67 που ήταν ταυτόσημη με αυτή του Νόμου 10/69 και δεν θεωρήθηκε ότι επέβαλλε την κατάθεση των σχεδίων υπηρεσίας στη Βουλή των Αντιπροσώπων και τη δημοσίευσή τους.
2. Υιοθετείται η αρχή της υπόθεσης *Μιλτιάδους ν. Δημοκρατίας*. Το Δικαστήριο κρίνει ότι εφαρμόζεται και στην περίπτωση προαγωγών στο πλαίσιο του Νόμου 10/69 που ορίζει ως έργο της ΕΕΥ "την επιλογή των καλύτερων υποψηφίων". [Βλ άρθρο 35(β)(10) όπως θεσπίστηκε με το Νόμο 65/87]. Η διαφοροποίηση που επιχείρησαν οι καθ' ων η αίτηση ότι δεν ισχύει εδώ η επισήμανση στη *Μιλτιάδους* ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν θα ασκούνταν τα καθήκοντά τους ούτε μια μέρα δεν είναι ουσιαστική αλλά αμελητέας σημασίας. Δεν υπήρχαν χρονικά περιθώρια για ουσιαστική άσκηση καθηκόντων από τους προαχθέντες στην πράξη.

40

Δεν παραγνωρίζεται πως ενυπάρχει ως αποδεκτός στόχος στη βαθμολογική ανέλιξη ή επιβράβευση του άξιου λειτουργού. Μάλιστα η προοπτική αυτής της επιβράβευσης δεν αφορά μόνο στον ίδιο το

λειτουργό αλλά επενεργεί και υπέρ του γενικότερου συμφέροντος. Δεν δικαιολογείται όμως να είναι ο αποκλειστικός στόχος. Η προαγωγή δεν αποτελεί είδος αμοιβής. Αποβλέπει κατ'εξοχήν στην κάλυψη υπηρεσιακών αναγκών. Στην προκειμένη περίπτωση οι ορισμένες υπηρεσιακές ανάγκες ήταν όρος για τον προσδιορισμό των ειδικοτήτων από τις οποίες έπρεπε να προέρχονται οι υποψήφιοι. Στο έγγραφο του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας προς τον Πρόεδρο της Ε.Ε.Υ. ημερομηνίας 14 Ιουλίου 1992 ορίζονται οι ειδικότητες "σύμφωνα με τις ανάγκες της υπηρεσίας". Θεωρείται, επομένως, ως αντινομικό προς την ίδια την πράξη της προκήρυξης της θέσης και των κριτηρίων που οδήγησαν στον προσδιορισμό των ειδικοτήτων την απόφαση για προαγωγή υποψηφίων οι οποίοι εκ των πραγμάτων δεν ήταν δυνατό να καλύψουν οποιοσδήποτε ανάγκες της υπηρεσίας.

3. Η συνέντευξη αποσκοπεί στη διαπίστωση παρουσιών ιδιοτήτων, ικανοτήτων και γνώσεων που καθιστούν τον υποψήφιο συγκριτικά καλύτερο σε συνάρτηση προς τα καθήκοντα που θα κληθεί να ασκήσει εφόσον επιλεγεί. Δε συνιστά μέθοδο αποτίμησης της σταδιοδρομίας των υποψηφίων ούτε προσδιορίζει την αξία τους με αναφορά σ' αυτή. Αποτελεί αυτοτελή τρόπο έρευνας ως προς την αξία αλλά δεν είναι απλός διαγωνισμός, ασύνδετος προς την προοπτική της άσκησης των καθηκόντων της θέσης. Η σημασία της κατ' ανάγκη ανάγεται στο μέλλον ως συμπληρωματικά αποκαλυπτική του υποψηφίου που καλύτερα θα ανταποκρινόταν στα καθήκοντα της θέσης. Επομένως η επιλογή υποψηφίου ως καλύτερου γιατί, μεταξύ άλλων, έχει καλύτερη γνώση "οργανωτικών και διοικητικών προβλημάτων της Μέσης Εκπαίδευσης" ή των "ευθυνών και καθηκόντων του Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης" χωρίς να υπάρχει ουσιαστική δυνατότητα άσκησης των καθηκόντων της νέας θέσης, δεν μπορεί να είναι επιτρεπτή.
4. Οι αρχές της καλής πίστης αφορούν στη διοίκηση αλλά και στον πολίτη και είναι απορριπτέα ως αντικείμενη προς αυτές η διεκδίκηση για κάλυψη θέσης τα καθήκοντα της οποίας είναι άλλα από εκείνα για τα οποία ο υποψήφιος ζήτησε και εξασφάλισε παράταση παραμονής του στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση της ηλικίας αφυπηρέτησης.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

ΧατζηΠαύλου ν. Α.Η.Κ. (1991) 3 Α.Α.Δ. 11,

Economides v. Republic (1973) 3 C.L.R. 410,

Σοφριανός κ.ά ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 334,

5 *Μιλτιάδους ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1700.*

Προσφυγή.

10 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στη μόνιμη θέση Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης (Μέση Γενική Εκπαίδευση) στο Υπουργείο Παιδείας αντί του αιτητή.

15 Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Ε. Λοιζίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

20

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Με απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ημερομηνίας 25 Αυγούστου 1992 πραγματοποιήθηκαν επτά προαγωγές στη μόνιμη θέση Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης (Μέση Γενική Εκπαίδευση) στο Υπουργείο Παιδείας.

25 Ο αιτητής ενώ ισχυρίζεται πως συντρέχει λόγος ακυρότητας που επηρεάζει την προαγωγή όχι μόνο των Γλ. Αντωνιάδη και Α. Αγαθοκλέους, επιδιώκει την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης μόνο ως προς αυτούς. Αυτό είναι προνόμιό του και είναι αντίστοιχα καθήκον του Δικαστηρίου να περιοριστεί σε ό,τι αποτελεί το
30 αντικείμενο της προσφυγής αλλά δε νομίζω ότι δεν θα έπρεπε να επισημανθεί ότι η προτεινόμενη ευκαισιότητα ως προς τη τήρηση του Νόμου εκδηλώνεται επιλεκτικά.

Προτάθηκαν τα ακόλουθα:

35

(α) Το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης ήταν νομικά μη έγκυρο ή ανίπαρκτο αφού δεν υποβλήθηκε για έγκριση στη Βουλή των Αντιπροσώπων και δεν δημοσιεύτηκε παρά τις νομοθετικές διατάξεις που διέπουν το θέμα.

40

(β) Όταν λήφθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν ήδη αφυπηρητήσει ο Γλ. Αντωνιάδης στις 3 Ιανουαρίου 1992 και ο Α. Αγαθοκλέους στις 6 Αυγούστου 1992. Εν πάση περιπτώσει, δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή η

επιλογή τους γιατί στην καλύτερη γι' αυτούς περίπτωση θα αφυπηρετούσαν ο πρώτος στις 31 Αυγούστου 1992 και ο δεύτερος την 1 Σεπτεμβρίου 1992, ελάχιστες δηλαδή μέρες μετά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης.

5

(γ) Η Ε.Ε.Υ. ενήργησε κάτω από πλάνη ως προς τη βαθμολογία του αιτητή στις εμπιστευτικές εκθέσεις.

(δ) Ο αιτητής υπερέχει έκδηλα των ενδιαφερομένων μερών και, συναφώς, προσδόθηκε υπέρμετρη βαρύτητα στις συνεντεύξεις, και η απόφαση της Ε.Ε.Υ. δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένη.

10

Το Σχέδιο Υπηρεσίας

15

Το Σχέδιο Υπηρεσίας εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο στις 7 Ιουλίου 1992. Με απόφασή του της ίδιας μέρας το Υπουργικό Συμβούλιο προέκρινε τη μη δημοσίευσή του. Κατά τον αιτητή η δημοσίευσή του επιβαλλόταν από τις διατάξεις του περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 (Ν. 10/69). Επομένως, η διαδικασία που είχε στη βάση της ανύπαρκτο σχέδιο υπηρεσίας έπασχε αθεράπευτα από τη γέννησή της. Ο συλλογισμός ήταν ο ακόλουθος: Τα γενικά καθήκοντα και οι ευθύνες της θέσης όπως και τα απαιτούμενα προσόντα καθορίζονται σε σχέδια υπηρεσίας καταρτιζόμενα από το Υπουργικό Συμβούλιο (Βλ. άρθρο 24(1) του Νόμου). Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου "καθορισμένος" σημαίνει, μεταξύ άλλων, "καθορισμένος" διά κανονισμών. Όπως αποφασίστηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Ιωάννης Ν. Χ' Παύλου ν. Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου** (1991) 3 Α.Α.Δ. 11, η εξουσία για καταρτισμό σχεδίου υπηρεσίας είναι νομοθετικού χαρακτήρα που ασκείται με βάση το άρθρο 54(α) και (δ) του Συντάγματος. Επομένως, δεν είναι διοικητική πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου και κατά συνέπεια όφειλε να είχε κατατεθεί στη Βουλή των Αντιπροσώπων για έγκριση και στη συνέχεια να είχε δημοσιευθεί όπως απαιτεί ρητά το άρθρο 76 του Νόμου. Η αντίθετη άποψη των καθ' ων η αίτηση στηρίχθηκε στο άρθρο 57(4) του Συντάγματος. Ο καταρτισμός του σχεδίου υπηρεσίας ήταν απόφαση που μπορούσε να δημοσιευθεί ή να μη δημοσιευθεί όπως θα αποφάσιζε το Υπουργικό Συμβούλιο. Επικαλέστηκαν συναφώς την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Economides ν. Republic** (1973) 40 3 C.L.R. 410.

20

25

30

35

40

Το επιχείρημα του αιτητή δεν βρΐσκει έρεισμα στη νομολογία. Τα ακόλουθα αποσπάσματα από την υπόθεση **Ιωάννης Χ' Παύλου**

(ανωτέρω) είναι χαρακτηριστικά.

- 5 “Οποτεδήποτε καταρτίζονται σχέδια υπηρεσίας κατά τη ρητή εξουσιοδότηση νόμου.....η έκδοσή τους συνιστά μορφή δευτερογενούς νομοθεσίας. Αν η εξουσία για την ετοιμασία τους αποδίδεται στο Υπουργικό Συμβούλιο, η δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ελαφίεται στο Υπουργικό Συμβούλιο βάσει του άρθρου 57.4 του Συντάγματος.... Παρά τα νομοθετικά τους γνωρίσματα τα σχέδια υπηρεσίας δεν μεταβάλλουν, αλλά 10 διατηρούν το χαρακτήρα πράξης της διοίκησης..... Εντάσσεται ο καταρτισμός των σχεδίων υπηρεσίας στο κυρίαρχο πεδίο της εκτελεστικής λειτουργίας της Αρχής, στο οποίο και φυσιολογικά ανήκουν ως θέμα δικαιοϋκής ταξινόμησης της πράξης του καταρτισμού τους.... Τα σχέδια υπηρεσίας τα οποία καταρτίζονται βάσει του κ. 9 δεν συνιστούν κανονιστικές ρυθμίσεις, αλλά διοικητική πράξη η οποία απορρέει από την άσκηση εκτελεστικής λειτουργίας της Αρχής συνυφασμένη με την ευόδωση του διοικητικού έργου στα πλαίσια που θέτει ο Νόμος και οι κανονιστικές 15 διατάξεις που έχουν εισαχθεί με την Κ.Δ.Π. 291/86. Συνεπώς δεν εμπιπτουν στον ορισμό “regulations” ή “rules”. Με αυτή την κατάληξη αποφασίσαμε ότι η δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως των κρινομένων σχεδίων υπηρεσίας δεν ήταν επιβεβλημένη, ούτε προϋπόθεση για την εγκυρότητά τους”.
- 20
- 25 Το άρθρο 24(1) του Νόμου ρυθμίζει ειδικά τον καταρτισμό σχεδίων υπηρεσίας. Αποδίδει την εξουσία στο Υπουργικό Συμβούλιο χωρίς να απαιτεί κατάθεσή τους στη Βουλή των Αντιπροσώπων για έγκριση ή δημοσίευση. Εναπέκειτο στο Υπουργικό Συμβούλιο να αποφασίσει αν το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης θα δημοσιευθεί ή όχι.
- 30 Το άρθρο 76(3) του Νόμου αναφέρεται σε κατάθεση στη Βουλή των Αντιπροσώπων και δημοσίευση Κανονισμών που γίνονται “επί τη βάσει του παρόντος άρθρου”. Το σχέδιο υπηρεσίας, ανεξάρτητα από τη φύση του όπως αυτή προσδιορίστηκε από τη νομολογία, και αυτό υπό την αίρεση ως προς το συζητούμενο ζήτημα της ανάλυσης 35 που συνοδεύει αυτό τον προσδιορισμό, έχει το δικό του όνομα. Η ειδική ρύθμιση του άρθρου 24(1) στην οποία έχω αναφερθεί οδηγεί στο συμπέρασμα πως ο όρος “Κανονισμός” στο άρθρο 76 δεν καλύπτει και τα σχέδια υπηρεσίας. Αν ήταν αυτή η πρόθεση του νομοθέτη θα το έκαμνε ρητά όπως έγινε στην περίπτωση των άρθρων 40 27(1) και 87(3) του περι Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου 1990 (Ν. 1/90), τα οποία διαφοροποίησαν την αντίστοιχη ρύθμιση του Νόμου 33/67 που ήταν ταυτόσημη με αυτή του Νόμου 10/69 και δεν θεωρήθηκε ότι επέβαλλε την κατάθεση των σχεδίων υπηρεσίας στη Βουλή των Αντιπροσώπων και τη δημοσίευσή τους. (Βλ. *Χρυσόστομος Σο-*

φιανός και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 334). Το επιχείρημα του αιτητή είναι αβάσιμο.

Η επιλογή των ενδιαφερομένων μερών

5

Ο Α. Αγαθοκλέους συμπλήρωσε το 60 έτος της ηλικίας του στις 6 Αυγούστου 1992 αλλά αφυπηρετούσε σύμφωνα με το Νόμο την 1 Σεπτεμβρίου 1992. (Βλ. κ. 17). Ο Γλ. Αντωνιάδης συμπλήρωσε το 60ό έτος της ηλικίας του στις 3 Ιανουαρίου 1992 και θα έπρεπε να είχε αφυπηρετήσει την 1 Φεβρουαρίου 1992 (βλ. κ. 18). Με επιστολή του ημερομηνίας 16 Οκτωβρίου 1991 ζήτησε "παράταση εργασίας" μέχρι τις 30 Ιουνίου 1992. Ο Υπουργός Παιδείας, ασκώντας την εξουσία του δυνάμει του άρθρου 10(1)(α) των περί Συντάξεων Καθηγητών Νόμων, επέτρεψε την παραμονή του στην υπηρεσία μέχρι τις 31 Αυγούστου 1992. Ο Γλ. Αντωνιάδης με την επιστολή του ημερομηνίας 19 Μαρτίου 1992 εξέφρασε την επιθυμία να μην παραταθεί η υπηρεσία του τόσο πολύ. Ζήτησε να διευθετηθεί ώστε να αφυπηρετήσει στις 31.7.1992. Η παράωλσή του ικανοποιήθηκε. (Βλ. κ. 25).

10

15

Το θέμα είχε συνέχεια και είναι αυτή που κυρίως ενδιαφέρει. Στις 14 Ιουλίου 1992 αποφασίστηκε η προκήρυξη των θέσεων Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης. Ο Γλ. Αντωνιάδης επανήλθε με νέα επιστολή ημερομηνίας 22 Ιουλίου 1992, αναφέρθηκε σε δουλειές που έπρεπε να κάμει και που δεν θα τέλειωναν μέχρι τις 31 Ιουλίου 1992 και ζήτησε να τακτοποιηθεί όπως αφυπηρετήσει στις 31 Αυγούστου 1992. Εγκρίθηκε και αυτό το αίτημά του με απόφαση του Υπουργού Παιδείας ημερομηνίας 30 Ιουλίου 1992.

20

25

Τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν μεταξύ των αιτητών για προαγωγή. Στις 28 Ιουλίου 1992 αποφασίστηκε η διαβίβαση του καταλόγου των αιτητών στο Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας, ως Πρόεδρου της οικείας Συμβουλευτικής Επιτροπής. Η Συμβουλευτική Επιτροπή επελήφθη του έργου της την επομένη. Η έκθεσή της στάλθηκε στην Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας την ίδια μέρα δηλαδή στις 29 Ιουλίου 1992. Μελέτησε, όπως αναφέρεται σ' αυτή, όλα τα σχετικά στοιχεία, αποφάσισε να μην καλέσει τους 15 υποψήφιους που πληρούσαν τις προϋποθέσεις του σχεδίου υπηρεσίας σε προσωπική συνέντευξη (δύο υποψήφιοι αποκλείστηκαν) και τους σύστησε όλους. Επισημαίνω ότι την μετά την επομένη ο Γλ. Αντωνιάδης θα βρισκόταν εκτός υπηρεσίας αφού δεν είχε ληφθεί ακόμα η απόφαση του Υπουργού για την παράτασή της μέχρι της 31ης Αυγούστου 1992. Η Ε.Ε.Υ. στις 17 Αυγούστου 1992 περιέλαβε και τους 15 στον τελικό κατάλογο και τους κάλεσε σε προσωπική συνέντευξη. Οι συνεντεύξεις πραγματοποιήθηκαν στις 25 Αυ-

30

35

40

γούστου 1992 και την ίδια μέρα η Ε.Ε.Υ. έκαμε την επιλογή της και κατέληξε στην προσαβαλλόμενη απόφαση.

5 Λήφθηκε απόφαση για την προαγωγή των ενδιαφερομένων με-
ρών μόνο πέντε ή έξι μέρες πριν από την αφυτηρέτησή τους. Ο αι-
τητής εισηγείται πως ουσιαστικά δεν παρεχόταν καμιά ουσιαστική
δυνατότητα άσκησης από αυτούς των καθηκόντων της νέας θέσης.
Κατά το άρθρο 35(2) του Νόμου 10/69, όπως τροποποιήθηκε από το
10 Νόμο 65/87, την απόφαση της Ε.Ε.Υ. ακολουθεί γραπτή προσφορά
με συστημένη επιστολή και γραπτή αποδοχή της. Ενώ ορίστηκε η 26
Αυγούστου 1992 ως ημερομηνία προαγωγής, δεν ήταν δυνατό στις
πέντε ή έξι μέρες που απέμεναν να συντελεστούν τα προαπαιτούμε-
να και να ασκηθούν από τους προαχθέντες καθήκοντα στη νέα θέση.
15 Γι' αυτό την ίδια μέρα, δηλαδή στις 25 Αυγούστου 1992, η Ε.Ε.Υ. πή-
ρε και δεύτερη απόφαση. Επειδή, όπως σημειώνεται στα πρακτικά
της, τρεις από τους επιλεγέντες αφυτηρετούν από την 1 Σεπτεμβρί-
ου 1992, επέλεξε άλλους τρεις προς τους οποίους αποφάσισε να προ-
σφέρει προαγωγή από την ημέρα εκείνη. Πρέπει να παρεμβάλω πως
20 αυτή η δεύτερη απόφαση δεν είναι αντικείμενο της παρούσας προ-
σφυγής. Σημειώνω επίσης ότι δεν προσβάλλεται η προαγωγή του τρί-
του από τους προαχθέντες που επίσης θα αφυτηρετούσε την 1.9.92.
Ο φάκελος επιβεβαιώνει πως η προσφορά ταχυδρομήθηκε στις 28
Αυγούστου 1992, και η αποδοχή της έγινε την 31 Αυγούστου 1992. Ο
αιτητής παρέπεμψε στην απόφαση του Δικαστή Γ. Πογιατζή στην
25 υπόθεση *Μιλτιάδης Μιλτιάδους ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ.
1700 και ειδικά στο ακόλουθο απόσπασμα:

“Στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας,
1929-1959 αναφέρονται τα ακόλουθα:

30

Στη σ. 323:

35 ‘Θεμελιώδης της διοικητικής νομοθεσίας αρχή απαιτεί κατά τον
διορισμόν εις δημοσίας θέσεις την επιλογήν των καταλληλοτέρων
τόσον εν τω συμφέροντι των δημοσίων υπηρεσιών, όσον και εκ
λόγων δικαιοσύνης προς τους επιζητούντας την κατάληψιν δη-
μοσίων θέσεων Έλληνας.’

40 Στη σ. 349

Εγένετο, επίσης, δεκτόν ότι αι προαγωγαί των δημοσίων υπαλλη-
λων δεν σκοπούσι μόνον την προσωπικήν αυτών ικανοποίησιν,
αλλ’ ενεργούνται εν τω συμφέροντι της δημοσίας υπηρεσίας
εις ο πρωτίστως αποβλέπουσιν’.

Στο σύγγραμμα του Κυριακόπουλου “Διοικητικό Δίκαιον των Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων” έκδοση 1954, αναφέρονται τα ακόλουθα:

Στη σ. 302: 5

‘Δεδομένου όμως, ότι πάσα τοιαύτη μεταβολή πρέπει να ενεργήται, κατά κύριον λόγον, προς το συμφέρον της υπηρεσίας και διά τούτο, η περί αυτής κρίσις επιβάλλεται να είναι αντικειμενική, ούτως ώστε να αποκλείεται πάσα υπόνοια ευνοίας ή διώξεως του υπαλλήλου...’ 10

Στη σ. 303:

“Αλλ’ άμα διά του συστήματος των προαγωγών και η δημοσία διοίκησις διασφαλίζει την χρησιμοποίησιν ικανών και πεπειραμένων υπαλλήλων, και ούτοι επιτυγχάνουσι την επιβράβευσιν μακράς και ευδοκίμου προσφοράς εκ μέρους των υπηρεσιών εις το κράτος.” 15

Στην υποσημείωση αρ. (59) της σ. 303:

‘Η εν νέα θέσει προαγωγή συνεπάγεται και άσκησιν των εις την θέσιν ταύτην αντιστοιχούντων καθηκόντων’ 20

Στη σ. 305: 25

‘(δ) η συνδρομή των απαιτούμενων ουσιαστικών προσόντων, περί των οποίων κρίνει το υπηρεσιακόν συμβούλιον. Τούτο ου μόνον δικαιούται αλλά και υποχρεούται να λάβη υπ’ όψιν και σταθμίση την όλην υπηρεσιακήν σταδιοδρομίαν του υπαλλήλου και να κρίνη αν η υπηρεσία αυτού υπήρξεν ευδόκιμος, ήτοι αν αύτη επιτρέπη την συναγωγήν τεμηρίου ικανότητος του κρινόμενου διά την επαρκή παρ’ αυτού άσκησιν των εις τον ανώτερον βαθμόν αντιστοιχούντων καθηκόντων.’ 30

Στη σ. 311: 35

‘Και ναι μεν η κρίσις περί των κατ’ εκλογήν προακτέων τεκμαίρεται γενομένη προς το συμφέρον της υπηρεσίας, ούχ ήττον αναγκαίον τυγχάνει όπως εν το πρακτικώ του συμβουλίου μνηνεύωνται ποία των υπό του νόμου απαιτούμενων στοιχείων ελήφθησαν υπ’ όψιν εν εκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει’. 40

Από τα ανωτέρω συνάγεται το συμπέρασμα ότι η επιλογή του

κατάλληλου υποψήφιου για διορισμό ή προαγωγή σε θέση της Δημόσιας Υπηρεσίας σκοπεύει και στην επιβράβευση των δημοσίων υπαλλήλων, κατά κύριο όμως λόγο, γίνεται για το συμφέρον της υπηρεσίας.

5

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ανωτέρω έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η έννοια 'του καταλληλότερου υποψηφίου' είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ικανότητα του υποψηφίου αυτού να ασκήσει κατά τρόπο επαρκή τα καθήκοντα που αντιστοιχούν στη θέση για την οποία θεωρείται ο καταλληλότερος να διοριστεί ή προαχθεί, χάριν της καλύτερης εξυπηρέτησης του δημόσιου συμφέροντος, και ότι η φράση αυτή, στο κείμενο του εδαφίου (9) του Άρθρου 34 του Νόμου αρ. 1/90, πρέπει να τύχει ανάλογης ερμηνείας. Οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία που θα έχει ως συνέπεια την επιλογή ως του καταλληλότερου υποψηφίου για διορισμό ή προαγωγή υπαλλήλου ο οποίος, λόγω νομοθετικών διατάξεων, αδυνατεί πλήρως να εκτελέσει τα καθήκοντα της θέσης αυτής έστω και για μια μόνο μέρα, θα αφαιρούσε από το διορισμό ή την προαγωγή του υπαλλήλου αυτού το στοιχείο της εξυπηρέτησης του δημόσιου συμφέροντος το οποίο πρέπει να χαρακτηρίζει, και στο οποίο οφείλει να αποβλέπει, η πλήρωση οποιασδήποτε κενής θέσης στη δημόσια υπηρεσία, είτε με διορισμό είτε με προαγωγή. Παρόλο που ο Λοΐζος Κωνσταντίνου, ομολογουμένως, κατέχει όλα τα απαραίτητα προσόντα που προβλέπει το Σχέδιο Υπηρεσίας της επίδικης θέσης, δεν μπορεί να λεχθεί ότι είναι ο καταλληλότερος υποψήφιος, ούτε καν κατάλληλος υποψήφιος, για την πλήρωση της εν λόγω θέσης, εν όψει της απαγόρευσης που υφίσταται στην από μέρους του εκτέλεση των καθηκόντων που αντιστοιχούν στη θέση αυτή για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα πριν την αφυπηρέτησή του. Έπεται ότι η προαγωγή του Ενδιαφερόμενου Μέρους Λοΐζου Κωνσταντίνου στην επίδικη κενή θέση πρέπει, ως εκ του λόγου αυτού, να ακυρωθεί."

35 Η άποψη των καθ' ων η αίτηση διατυπώθηκε με συντομία και την παραθέτω αυτούσια.

40 "Το γεγονός ότι η επικείμενη αφυπηρέτηση των ενδιαφερομένων μερών δεν αποτελεί λόγο ακύρωσης της προαγωγής υποστηρίζεται και από τις αποφάσεις τις οποίες επικαλείται ο δικηγόρος του αιτητή στις σελ. 7-9.

Στη παρούσα υπόθεση τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν "αδυνατούσαν πλήρως να εκτελέσουν τα καθήκοντα της θέσης αυτής "έστω και για μια μόνο μέρα" πράγμα το οποίο θα αφαιρούσε

από την προαγωγή το στοιχείο της εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος (σελ. 1710 της απόφασης **Μιλτιάδης Μιλτιάδους**)”.

Υιοθετώ την αρχή της υπόθεσης **Μιλτιάδους** (ανωτέρω). Κρίνω ότι εφαρμόζεται και στην περίπτωση προαγωγών στο πλαίσιο του Νόμου 10/69 που ορίζει ως έργο της Ε.Ε.Υ. “την επιλογή των καλύτερων υποψηφίων”. [Βλ. άρθρο 35(β)(10) όπως θεσπίστηκε με το Νόμο 65/87]. Η διαφοροποίηση που επιχείρησαν οι καθ’ ων η αίτηση ότι δεν ισχύει εδώ η επισήμανση στη **Μιλτιάδους** ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν θα ασκούσαν τα καθήκοντά τους ούτε μια μέρα δεν είναι ουσιαστική αλλά αμελητέας σημασίας. Δεν υπήρχαν χρονικά περιθώρια για ουσιαστική άσκηση καθηκόντων από τους προαχθέντες στην πράξη. Δεν παραγνωρίζω πως ενυπάρχει ως αποδεκτός στόχος στη βαθμολογική ανέλιξη ή επιβράβευση του αξίου λειτουργού. Θα πρόσθετα μάλιστα πως η προοπτική αυτής της επιβράβευσης δεν αφορά μόνο στον ίδιο το λειτουργό αλλά επενεργεί και υπέρ του γενικότερου συμφέροντος. Δεν δικαιολογείται όμως να είναι ο αποκλειστικός στόχος. Η προαγωγή δεν αποτελεί είδος αμοιβής. Αποβλέπει κατ’ εξοχήν στην κάλυψη υπηρεσιακών αναγκών. Στην προκειμένη περίπτωση οι ορισμένες υπηρεσιακές ανάγκες ήταν όρος για τον προσδιορισμό των ειδικοτήτων από τις οποίες έπρεπε να προέρχονται οι υποψήφιοι. (Βλ. τη σημείωση του σχεδίου υπηρεσίας). Στο έγγραφο του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας προς τον Πρόεδρο της Ε.Ε.Υ. ημερομηνίας 14 Ιουλίου 1992 ορίζονται οι ειδικότητες “σύμφωνα με τις ανάγκες της υπηρεσίας”. Θεωρώ, επομένως, ως αντινομικό προς την ίδια την πράξη της προκήρυξης της θέσης και των κριτηρίων που οδήγησαν στον προσδιορισμό των ειδικοτήτων την απόφαση για προαγωγή υποψηφίων οι οποίοι εκ των πραγμάτων δεν ήταν δυνατό να καλύψουν οποιοσδήποτε ανάγκες της υπηρεσίας.

Υπάρχει και ένα δεύτερο στοιχείο αντινομίας με αυτοτελή επίδραση πάνω στο κύρος της προσβαλλόμενης απόφασης. Ο αιτητής ήταν αρχαιότερος από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Ισχυρίζεται πως με βάση τις εμπιστευτικές εκθέσεις υπερέχει κατ’ αξία έναντι τους και ότι τα προσόντα του ήταν υπέρτερα από τα δικά τους. Για τους σκοπούς αυτής της πτυχής της υπόθεσης, παίρνω τη θέση των καθ’ ων η αίτηση πως σ’ αυτούς του τομείς ήταν περίπου ίσοι. Είναι, επομένως, σαφές ότι η καλύτερη εντύπωση που σχημάτισε η Ε.Ε.Υ. για τα ενδιαφερόμενα μέρη σε σύγκριση με τον αιτητή κατά την προσωπική συνέντευξη, ήταν αποφασιστικής σημασίας. Ο αιτητής παραπονείται για πρόσδοση υπέρμετρης βαρύτητας στη συνέντευξη που κατά το νόμο θα μπορούσε να είναι μόνο συμπληρωματικό στοιχείο αξίας των υποψηφίων και επικαλείται την αντίθετη

προς εκείνη της Ε.Ε.Υ. γνώμη του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας που έκρινε ότι ο αιτητής απέδωσε καλύτερα από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Το στοιχείο της αντινομίας δεν αναφέρεται σ' αυτό αλλά στο γεγονός ότι η συνέντευξη αποσκοπεί στη διαπίστωση παρουσιών ιδιοτήτων, ικανοτήτων και γνώσεων που καθιστούν τον υποψήφιο συγκριτικά καλύτερο σε συνάρτηση προς τα καθήκοντα που θα κληθεί να ασκήσει εφόσον επιλεγεί. Δε συνιστά μέθοδο αποτίμησης της σταδιοδρομίας των υποψηφίων ούτε προσδιορίζει την αξία τους με αναφορά σ' αυτή. Αποτελεί αυτοτελή τρόπο ερευνας ως προς την αξία αλλά δεν είναι απλός διαγωνισμός, ασύνδετος προς την προοπτική της άσκησης των καθηκόντων της θέσης. Η σημασία της κατ' ανάγκη ανάγεται στο μέλλον ως συμπληρωματικά αποκαλυπτική του υποψηφίου που καλύτερα θα ανταποκρινόταν στα καθήκοντα της θέσης. Επομένως, πέρα από όσα σημείωσα, η επιλογή υποψηφίου ως καλύτερου γιατί, μεταξύ άλλων, έχει καλύτερη γνώση "οργανωτικών και διοικητικών προβλημάτων της Μέσης Εκπαίδευσης" ή των "ευθυνών και καθηκόντων του Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης" χωρίς να υπάρχει ουσιαστική δυνατότητα άσκησης των καθηκόντων της νέας θέσης, δεν μπορεί να είναι επιτρεπτή.

Ούτως ή άλλως, ως προς τον Γλ. Αντωνιάδη, διαπιστώνεται και επιπρόσθετος λόγος ακυρότητας της προσβαλλόμενης απόφασης, στο μέρος της που τον αφορά. Ζήτησε και εξασφάλισε παράταση της υπηρεσίας του γιατί οι δουλειές που έπρεπε να κάμει δεν θα τέλειωναν μέχρι της 31ης Ιουλίου 1992. Εν τούτοις, διεκδίκησε τη θέση Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης τα καθήκοντα του οποίου είναι διαφορετικά από εκείνα του Επιθεωρητή όπως ήταν ο ίδιος. Είναι αρκετό να σημειωθεί ότι στα καθήκοντα του Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης περιλαμβάνεται και η εποπτεία, ο συντονισμός και η συστηματοποίηση της εργασίας των Επιθεωρητών της Μέσης Γενικής/Τεχνικής-Επαγγελματικής Εκπαίδευσης. Με αυτά τα δεδομένα, και με την υπόθεση ότι λειτουργός που συμπλήρωσε την ηλικία αφυπηρέτησης και η υπηρεσία του παρετάθη μπορεί να είναι υποψήφιος, θέμα που δεν χρειάζεται να αποφασίσω στη γενικότητά του, ο Γλ. Αντωνιάδης θα έπρεπε να είχε αποκλειστεί και να μην επιλεγεί. Η διεκδίκηση της θέσης του Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης ήταν κατ' ευθείαν αντινομική προς τους λόγους για τους οποίους βρισκόταν στην υπηρεσία. Οι αρχές της καλής πίστης αφορούν στη διοίκηση αλλά και στον πολίτη και είναι απορριπτέα ως αντικείμενη προς αυτές η διεκδίκηση για κατάληψη θέσης τα καθήκοντα της οποίας είναι άλλα από εκείνα για τα οποία ζήτησε και εξασφάλισε παράταση παραμονής του στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση της ηλικίας αφυπηρέτησης.

Ενόψει των πιο πάνω δεν θα εξετάσω τους υπόλοιπους ισχυρισμούς του αιτητή. Η προσφυγή επιτυγχάνει και η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται
χωρίς έξοδα.*